

tede eller dennes forsvarer på den anden side vedrørende en allerede gennemført eller påtænkt forevisning af personfotografier, vil spørgsmålet kunne kræves forelagt for retten i medfør af den almindelige bestemmelse i retsplejelovens § 746, stk. 1.

Til § 813

Bestemmelsen regulerer politiets adgang til at forevise fotografier af en ikke mistænkt for personer uden for politiet. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 814 og § 815.

Til § 814

Bestemmelsen vedrører billeder af forurettede og andre vidner.

Det foreslås, at i de tilfælde, hvor forurettede eller vidnets - så vidt muligt skriftlige - tilladelse til at forevise fotografiet ikke kan opnås, skal betingelserne for, at politiet alligevel kan forevise det, fastsættes svarende til betingelserne for at gennemtvinge optagelse af fotografier af ikke sigtede, jf. retsplejelovens § 792 d, stk. 2 og 3.

Kravet til kriminalitetens art er således, at efterforskningen skal angå en lovovertrædelse, der efter loven kan medføre fængsel i 1 år og 6 måneder eller derover. Indikationsbetingelsen er, at forevisning af fotografier kun må ske, såfremt det må antages at være af »afgørende betydning for efterforskningen«.

Kompetencen til at gennemtvinge en optagelse af fotografier af ikke sigtede er henlagt til domstolene, jf. retsplejelovens § 792 d, stk. 3. Udvalget foreslår på den baggrund, at kompetencen til at træffe afgørelse om forevisning af fotografier af forurettede og andre vidner, der ikke har samtykket heri, ligeledes henlægges til retten. Retten skal træffe afgørelsen ved kendelse.

Der er dog adgang for politiet til selv at træffe beslutningen i tilfælde, hvor indgrebets øjemed ville forspildes ved at afvente en retskendelse (»periculum in mora«). Reglen giver politiet adgang til at træffe en foreløbig beslutning om beslaglæggelse i disse tilfælde. Den, mod hvem indgrebet retter sig, har ret til at begære sagen forelagt retten. Politiet skal vejlede den pågældende herom. I givet fald skal politiet snarest og senest inden 24 timer forelægge sagen for retten, der ved kendelse afgør, om indgrebet kan godkendes. Sagen skal blot være forelagt for retten inden udløbet af 24-timers fristen. Retten behøver ikke træffe afgørelse i sagen inden for denne frist.

For så vidt angår forevisning af fotografier af forurettede og andre vidner skal politiet således som ud-

gangspunkt indhente samtykke til forevisningen. Særlige forhold vil imidlertid gøre sig gældende, hvis den pågældende er bevidstløs, eller hvis der er tale om et barn, der ikke selvstændigt kan give samtykke.

Hvis politiet ønsker at forevise et billede af en *bevidstløs*, må politiet forelægge spørgsmålet for retten, eller eventuelt gå frem efter den foreslåede regel om, at politiet kan træffe beslutning om fotoforevisning, hvis indgrebets øjemed ville forspildes, dersom retskendelse skulle afventes (*periculum in mora*).

Hvis politiet ønsker at forevise fotografier af *børn*, må politiet søge at opnå samtykke fra indehaveren af forældremyndigheden. Er der tale om et større barn, vil supplerende samtykke fra barnet selv efter omstændighederne være nødvendigt. Er der risiko for en interessekonflikt mellem barnet og forældremyndighedens indehaver, f.eks. hvor forældrene er mistænkte for en forbrydelse mod barnet, må der om nødvendigt beskikkes en værge for barnet til at give samtykke.

Spørgsmålet om samtykke fra børn og bevidstløse personer er ikke fundet egnet til særskilt lovmæssig regulering, jf. tilsvarende betænkning nr. 1104/1987 om legemsindgreb under efterforskningen, s. 78-79, hvor Strafferetsplejeudvalget har givet udtryk for tilsvarende synspunkter i relation til foretagelse af legemsindgreb mod ikke sigtede.

Forevisning af fotografier af *døde* personer forudsættes ikke at være omfattet af reglerne om fotoforevisning. Det kan i den forbindelse nævnes, at en tilsvarende afgrænsning gælder med hensyn til legemsindgreb, jf. bet. 1104/1987, s. 17, hvor det anføres, at undersøgelser af lig (ligsyn, obduktioner o.lign.) falder uden for reglerne om legemsindgreb.

Til § 815

Bestemmelsen vedrører politiets adgang til at forevise billeder, som opbevares af politiet med henblik på senere identifikation (fototeket), jf. retsplejelovens § 792 f. Bestemmelsen regulerer ikke de tilfælde, hvor der alene forevises et billede af en person, der konkret er mistænkt, eller billeder af forurettede eller andre vidner i den sag, der efterforskes, jf. herom § 812 og § 814.

Som kriminalitetskrav foreslås, at efterforskningen skal angå en lovovertrædelse, der efter loven kan medføre fængsel i 1 år og 6 måneder eller derover. Den pågældende skal desuden inden for de seneste 5 år være fundet skyldig i en lovovertrædelse, der efter loven kan medføre fængsel i 1 år og 6 måneder eller derover, eller alternativt inden for de seneste 10 år